

БЛИЗЬКОСХІДНИЙ ІНСТИТУТ (відомий ще як “Інститут східних мов”). Заснований з метою підготовки дипломатичних кадрів незалежної України у Києві навесні 1918 заходами професорів Є.Сташевського, П.Богаєвського та І.Бабата (вони ж були, послідовно, його ректорами). Мав у своєму складі консульський і комерційний факультети. Програмою передбачалось опанування студентами мов, історії та культури близько- і середньосхідних та балканських країн. Арабську і турецьку мови викладав Т.Кезма, перську – М.Джафар та П.Лозієв, історію – А.Кримський. 1920 Б.і. реорганізовано в Інститут зовнішніх зносин з навчальними циклами: близько-східним, англосаксонським, германським, романським, слов'янським. У подальшому інститут перетворено на Торговельно-промисловий технікум, при якому з 1924 функціонував Вищий семінар сходознавства ім. Н.Наріманова, де читалися лекції, доповіді, захищалися дипломні роботи. Доробок семінару – видання “Востоковедение. Etudes orientales” (1925), що містило матеріали Л.Левитського, Б.Курца, І.Фальковича та інших сходознавців. 1925 семінар об'єднався з аналогічним семінаром, що діяв при Київському інституті народного господарства, після чого цей центр орієнталістики став філіалом утвореної 1926 в Харкові Всеукраїнської наукової асоціації сходознавства.

Літ.: Алексеев В. О состоянии востоковедения в Киеве // Восток, 1923, кн.2; Фалькович И.М. К истории советского востоковедения на Украине // Народы Азии и Африки, 1966, № 4; Гурницкий К.И. Агатангел Ефимович Крымский. – М., 1980.

І.Ф.Черніков.

БОЛГАРІЯ, РЕСПУБЛІКА БОЛГАРІЯ (България, Республика България) – республіка, розташована у південно-східній частині Європи, на сході Балканського півострова. Площа – 110 тис. 994 км². Межує: на півночі – з Румунією, на півдні – з Грецією, на південному сході – з Туреччиною, на заході – з Македонією, Сербією та Чорногорією. Східна частина країни має вихід до Чорного моря. Столиця – місто Софія. Офіційна мова – болгарська. Населення – 7,7 млн. чол. (2007).

Територія сучасної Б. була заселена з часів палеоліту. Безпосередньо початок саме болгарської історії сягає 1 тис. до н. е. В цей час землі Б. населяли індоєвропейські племена, які грецькі джерела 8–6 ст. до н. е. називають фракійцями. Починаючи з 7 ст. до н. е. тут створюються давньогрецькі колонії – Аполонія (тепер Созопол), Одесос (Варна), Месембрія (Несебир) та ін. На початку 5 ст. до н. е. виникає перша держава – Одриське царство. У 1 ст. н. е. болгарські території були завойовані Римом і, як наслідок, утворено дві провінції – Мьозія (близько 15 р.) та Фракія (46 р.), які після розпаду Римської імперії (395 р.) на Західну та Східну увійшли до складу Візантії.